TABELA DE DISPERSIE

- continuare -

B. <u>Rezolvare coliziuni prin liste întrepătrunse (întrepătrunderea listelor) – COALESCED</u> <u>CHAINING</u>

- Toate listele (care memorează coliziuni) se memorează în tabelă, nu sunt liste în afara tabelei (vezi lista înlănțuită cu înlănțuiri reprezentate pe tablou)
- Este o combinație între separate chaining și open adressing (closed hashing)
 - o considerată o tehnică de adresare deschisă (open adressing)
 - o nu sunt elemente memorate în afara tabelei.
 - o se consideră mai bună decât rezolvarea coliziunilor prin liste independente (elementele se memorează în tabelă, nu se memorează liste separate)
- Nu se folosesc pointeri pentru memorarea înlănțuirilor
- Factorul de încărcare este subunitar $\alpha < 1$, altfel tabela este plină
- Gestiunea spațiului liber în tabelă poate fi făcută ca la lista înlănțuită cu înlănțuiri reprezentate pe tablou (folosind o listă înlănțuită a spațiului liber)
- \triangleright Dezavantaj: tabela se poate umple ($\alpha = 1$). Soluție: se crește m, ceea ce presupune redispersarea elementelor.
- Experimental: funcția de dispersie se consideră bună dacă spațiul de memorie e ocupat mai puțin de 75% (α < 0.75)

Teoremă. Într-o TD în care coliziunile sunt rezolvate prin liste întrepătrunse, în *ipoteza dispersiei uniforme* simple (SUH), o **TOATE** operațiile (adăugare, căutare, ștergere), necesită, în *medie*, un timp $\theta(1)$.

Donald E. Knuth, The Art of Computer Programming, Second edition, University of Stanford, 1998

- Timpul mediu pentru **căutare fără succes** $T(\alpha) \approx 1 + \frac{1}{4}(e^{2\alpha} 1 2\alpha)$
- Timpul mediu pentru **căutare cu succes** $T(\alpha) \approx 1 + \frac{1}{8\alpha} (e^{2\alpha} 1 2\alpha) + \frac{\alpha}{4}$

Demonstrațiile sunt schițate și în directorul asociat cursului, subdirectorul **Demonstratii Complexitati - TD** Liste Intrepatrunse.

Observație

• în cazul în care se folosește vector dinamic pentru implementarea tabelei, analiza anterioară a complexităților este valabilă pentru cazul **amortizat.**

Reprezentare

Ca și la lista simplu înlănțuită în care înlănțuirile sunt memorate pe tablou, table va memora doi vectori

- un vector care memorează elementele
- un vector care memorează legăturile între elemente (sub forma unor indici).

Presupuneri:

• Se memorează doar cheile.

- Chei distincte.
- Dacă o locație nu are legătură spre o altă locație din tabelă, se memorează -1 în câmpul de legătură (*urm*).
- Chei naturale (se memorează -1 dacă locația e liberă)
- Spațiul liber e gestionat secvențial (de la stânga la dreapta) sau de la dreapta la stânga: *primLiber* indică prima poziție liberă din tabelă

Container

m: Intreg //capacitatea tabeleich: TCheie[] //cheileurm: Intreg[] //legaturileprimLiber:Intreg //prima locatie libera

Funcția de dispersie este d:TCheie \rightarrow {0,1...,m-1}

EXEMPLU

m=10, $d(c)=c \mod m$

c	5	15	13	22	20	35	30	32	2
d(c)	5	5	3	2	0	5	0	2	2

ADĂUGARE

Dacă adăugăm o cheie c, determinăm locația la care ar trebui memorată în tabelă (i=d(c)), după care vom avea două situații

- Locația i este liberă (-1, în convenția noastră) \Rightarrow caz favorabil, memorăm cheia
 - o dacă i e chiar *primLiber*, atunci se actualizează primul liber
- Locația i nu este liberă \Rightarrow avem coliziune
 - o dacă primLiber = -1 (tabela este plină) \Rightarrow redimensionare: mărim m, ceea ce presupune redispersarea elementelor (rehashing)
 - o memorăm cheia c la primLiber
 - o ultimul nod din lista înlănțuită care începe de la locația i este legat de primLiber
 - o se actualizează primul liber

Pas 1. Inițializare

Indice	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Cheie	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1
Următor	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1

• primLiber = 0

Pas 2. Adăugăm cheia 5

Indice	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Cheie	-1	-1	-1	-1	-1	5	-1	-1	-1	-1
Următor	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1	-1

• primLiber = 0

Pas 3. Adăugăm cheia 15

Indice	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Cheie	15	-1	-1	-1	-1	5	-1	-1	-1	-1
Următor	-1	-1	-1	-1	-1	0	-1	-1	-1	-1

• primLiber = 1

Pas 3. Adăugăm cheia 13

Indice	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Cheie	15	-1	-1	13	-1	5	-1	-1	-1	-1
Următor	-1	-1	-1	-1	-1	0	-1	-1	-1	-1

• primLiber = 1

Pas 4. Adăugăm cheia 22

Indice	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Cheie	15	-1	22	13	-1	5	-1	-1	-1	-1
Următor	-1	-1	-1	-1	-1	0	-1	-1	-1	-1

• primLiber = 1

Pas 5. Adăugăm cheia 20

Indice	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Cheie	15	20	22	13	-1	5	-1	-1	-1	-1
Următor	1	-1	-1	-1	-1	0	-1	-1	-1	-1

• primLiber = 4

• • • • •

La final, tabela va fi

Indice	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Cheie	15	20	22	13	35	5	30	32	2	-1
Următor	1	4	7	-1	6	0	-1	8	-1	-1

$subalgoritm \ actPrimLiber(c) \ este$

//se actualizează primLiber după ce locația a fost ocupată

//operația nu este în interfața containerului

 $c.primLiber \leftarrow c.primLiber + 1$

câttimp $(c.primLiber \le c.m-1)$ și $(c.ch[c.primLiber] \ne -1)$ execută

 $c.primLiber \leftarrow -c.primLiber + 1$

sfcâttimp

sfactPrimLiber

• algoritmul de adăugare la sfârșitul listei înlănțuite (în caz de coliziune) – **LISCH** (*Late Insertion Standard Coalesced Hashing*)

subalgoritm adaugă(c, ch) este

//pre: c e containerul, ch cheia care se adaugă

 $i\leftarrow c.d(ch)$

dacă c.ch[i]=-1 atunci //locația e liberă, memorăm

```
c.ch[i] \leftarrow ch
                dacă i=c.primLiber atunci
                        actPrimLiber(c)
                sfdacă
          altfel
                //adăugăm la finalul listei înlănțuite care este memorată de la locația i
                // dacă mai găsim cheia, ne oprim
                câttimp (i\neq -1) și (c.ch[i]\neq ch) execută
                        i←i
                        i\leftarrow c.urm[i]
                sfcâttimp
                dacă i≠-1 atunci //am mai găsit cheia
                        @ cheie existentă
                 altfel
                        dacă c.primLiber \le c.m-1 atunci //tabela nu este plină
                                c.ch[c.primLiber] \leftarrow ch
                                c.urm[i] \leftarrow c.primLiber
                                actPrimLiber(c)
                         altfel
                                @ depășire tabelă
                        sfdacă
                sfdacă
        sfdacă
sfadaugă
    pp. că vrem să căutăm cheia ch
    o căutăm în lista înlănțuită care pornește de la locația de dispersie a cheii ch, adică d(ch)
    dacă găsim cheia în lista înlăntuită \Rightarrow căutare cu succes, altfel căutare fără succes
```

CĂUTARE

- exemplu
 - o căutăm 35 (cu succes): $5 \rightarrow 15 \rightarrow 20 \rightarrow 35$
 - o căutăm 45 (fără succes): $5 \rightarrow 15 \rightarrow 20 \rightarrow 35 \rightarrow 30 \rightarrow -1$

STERGERE

- pp. că vrem să ștergem cheia ch
- localizăm cheia
- exemplu
 - o ch=5, identificăm locația unde află cheia, i=5

$$(5,5) \rightarrow (0,15) \rightarrow (1,20) \rightarrow (4,35) \rightarrow (6,30)$$

Observatie. Într-o înlăntuire (de ex,. înlăntuirea care porneste de la locatia 5, nu avem doar chei care se află în aceeași coliziune). De ex. cheile 5, 15, 35 și 20, 30 se află în două coliziuni diferite.

Dacă am memora -1 pe poziția i (la care se află cheia ch), nu s-ar mai regăsi cheile care au fost memorate pornind de la acea locație.

Cum vom face ștergerea? Prin deplasări ale cheilor, în lista înlănțuită care pornește de la poziția i.

- o <u>Pas 1</u> pe înlănțuirea care pornește de la i, caut prima locație j care memorează o cheie c care ar fi trebuit memorată la i (d(c)=i)
- o dacă găsesc locația j, atunci
 - mut cheia c la locatia i
 - continui cu stergerea locației i ($i \leftarrow i$, salt la Pas 1)
- o dacă nu găsesc locația *j*, înseamnă că pot șterge nodul de la locația *i*, deoarece ștergerea acestuia nu mai afectează regăsirea altor elemente (ștergerea acestui nod se reduce la ștergerea unui nod din lista simplu înlăntuită)
 - memorez -1 pe poziția cheii și legăturii de la *i*
 - legătura precedentului lui *i* din înlănțuire o setez pe legătura lui *i*

$$\Rightarrow (5,15) \rightarrow (0,20) \rightarrow (1,20) \rightarrow (4,35) \rightarrow (6,30)$$

- tabela rezultată în urma ștergerii

Indice	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Cheie	20	-1	22	13	35	15	30	32	2	
Următor	4	-1	7	-1	6	0	-1	8	0	-1

Iteratorul pe un container reprezentat folosind o TD cu liste întrepătrunse este simplu de implementat

- o se iterează vectorul asociat, iterând doar pe pozițiile pe care e memorată o cheie diferită de -1 (în convenția noastră).
- $\circ \theta(m)$

În directorul asociat cursului, găsiți implementarea parțială a containerului Colecție reprezentat folosind o TD cu liste întrepătrunse.

Variante pentru îmbunătățirea performanței (reducerea numărului de locații verificate în caz de coliziune)

- organizarea tabelei zonă separată (*primary area*) pentru elementele care nu sunt în coliziune și zonă separată pentru elementele care sunt în coliziuni (*overflow area*)
 - Address Factor = |primary area|/dimensiunea tabelei
 - o valoare de aprox. 0.86 pentru $Address\ Factor$ conduce la o performanță aproape optimală pentru căutare pentru majoritatea valorilor lui α .
- modalitatea de înlănțuire a elementelor dintr-o coliziune
 - o dublu înlănțuit
- modalitatea de selectare a spatiului liber (*primLiber*)
 - o de la dreapta spre stânga (de la finalul tabelei)

- o alegerea aleatoare a spațiului liber (doar 1% îmbunătățire) alg. de adăugare **REISCH** (R random)
- o alternarea selecției spațiului liber între începutul și finalul tabelei **BLISCH** (B bidirectional)
- o experimental: pentru $\alpha > 0.2$ LISCH e mai performant

IMPLEMENTAREA OPERAȚIILOR DE <u>CĂUTARE</u> ȘI <u>STERGERE</u> LA SEMINARUL 6